

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil godt referere ganske kort fra samme henvendelse fra Danske Mediers Forum. Den er dateret 14. april 2004. Det er fjerde afsnit, og jeg citerer fem linjer:

»Af betænkningen fremgår det, at udvalget anbefaler, at der indføres en ny bestemmelse om strafansvar for afsløring af militære hemmeligheder, som skyldes grov uagtsomhed, jf. forslagens § 33, stk. 3. I tilfælde af krigstilstand finder bestemmelsen ligeledes anvendelse over for civile.«

Det er altså i det her tilfælde over for journalister.

Det er en voldsom udvidelse. Det er det altså. Der kan man så mene, at det er man ikke bekymret for, på samme måde som man i USA på en række felter indsnævrer ytringsfriheden og sådan noget og siger, at det er nødvendigt i den nye tid, vi lever i. Men jeg synes alligevel, at det er overraskende, at man er så ukritisk villig til at indsnævre ytringsfriheden.

Kl. 17.45

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er det næste ordfører.

Morten Helveg Petersen (RV):

I spørgsmålet om en militær straffelov har Det Radikale Venstre fokuseret på to områder. For det første retssikkerheden for de ansatte i forsvaret, og for det andet, at det danske forsvar kan fungere korrekt og sikkert i de internationale missioner, der er forsvarets hovedopgave.

Forårets betænkning kommer som resultat af et radikalt forslag, og vi hilser det derfor også velkomment, at der nu er kommet forslag til fornyelse af disse regler, af disse love.

Vores udgangspunkt ved nedsættelsen af udvalget om den militære straffe- og retsplejeordning var, at der i fredstid bør gælde ens strafferet for ansatte i militæret og for civile. Endvidere ønskede vi et opgør med den forkætrede § 15 også kaldet skraldespandspargraffen. Endelig så vi et behov for at afskaffe de militære chefers rolle i forbindelse med straffesager.

Det Radikale Venstre mener principielt, at de ansatte i forsvaret bør være underlagt de samme strafferegler som alle andre i fredstid i Danmark. Samtidig lægger vi stor vægt på det internationale arbejde i forsvaret. Det er jo forsvarets kerneopgave.

I internationale missioner kan danske soldater komme i situationer, hvor grove pligtforsømmelser eller uagtsomhed kan have voldsomme konsekvenser. Vi anerkender derfor behovet for, at der her må gælde særlige strafferegler. Men disse særlige forhold gør sig ikke gældende under normale forhold i Danmark, og der har vi altså meget svært ved at se behovet for at stille militært personel anderledes end eksempelvis politibetjente.

Politibetjente er også bevæbnede, og også her er der behov for klare kommandoveje og disciplin, og hvis politiet kan fungere tilfredsstillende uden en særlig straffelov, så burde forsvaret vel også kunne i fredstid i Danmark. Derfor er vi på linje med et mindretal i udvalget stadig ikke overbeviste om behovet for en særlig militær straffelov i fredstid på dansk grund. Vi mener derfor, at den militære straffelov alene bør gælde for personel i international tjeneste.

I international tjeneste har Den Internationale Straffedomstol selvsagt afgørende betydning, ligesom domstolen er et vigtigt mål for dansk udenrigspolitik i øvrigt. Vi finder det særlig uheldigt, at lovforslaget ikke følger domstolen i spørgsmålet om straffrihed ved ordre; hvor regeringen internationalt taler varmt for Den Internationale Straffedomstol, bruger man samtidig ikke de formuleringer i den danske lovgivning. Derfor vil vi i udvalgsarbejdet og i øvrigt ønske i tråd med ICC, Den Internationale Straffedomstol, at handlinger under ordre er strafpligtige, medmindre en række forhold er gældende, jævnfør i øvrigt mindretallets udtalelse.

Der hæfter vi os selvfølgelig særlig ved det paradoks, at Udenrigsministeriets repræsentant i det her udvalgsarbejde har gjort samme indvending gældende, og alligevel ser lovforslaget anderledes ud på dette felt. Det ville være oplagt at bede Den Internationale Straffedomstol om at vurdere forslagens ordlyd, og om det lever op til de standarder, vi i øvrigt gerne vil have det skal gøre i forholdet til Den Internationale Straffedomstol.

Der er også et par andre problemer, som vi også har diskuteret i debatten i dag, som vi også vil forfølge i udvalgsbehandlingen fra Det Radikale Venstres side. Hele diskussionen om at overlade det til forsvarsministeren at indskrænke den enkeltes foreningsfrihed er problematisk. Vi finder, at man bør præcisere forslaget markant og sikre en ligelig balance mellem hensyn til foreningsfrihed og til samfundets forsvar.